

674. #83

22

ANALOGIA
DEL
P. Martino
Becano.

BS505

.B4

1621

c.1

132140

1080044502

Saxanagall
Nuin *ES*

2006

FONDO BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

132740

Alfonso

ANALOGIA VETERIS AC NOVI TESTAMENTI.

IN QVA PRIMVM STATUS
*veteris, deinde consensus, proportio,
& conspiratio illius cum nouo
explicatur.*

A V T H O R E
MARTINO BECANO
Societatis IESV Theologo
*Accessere Indices Capitum, & rerum
tatu digniorum.*

L V G D V N I
Sumptibus ANTONII PILLIOTTI
sub signo SS. Trinitatis

M. DC. XX.
CVM PERMISSV SUPERIORV

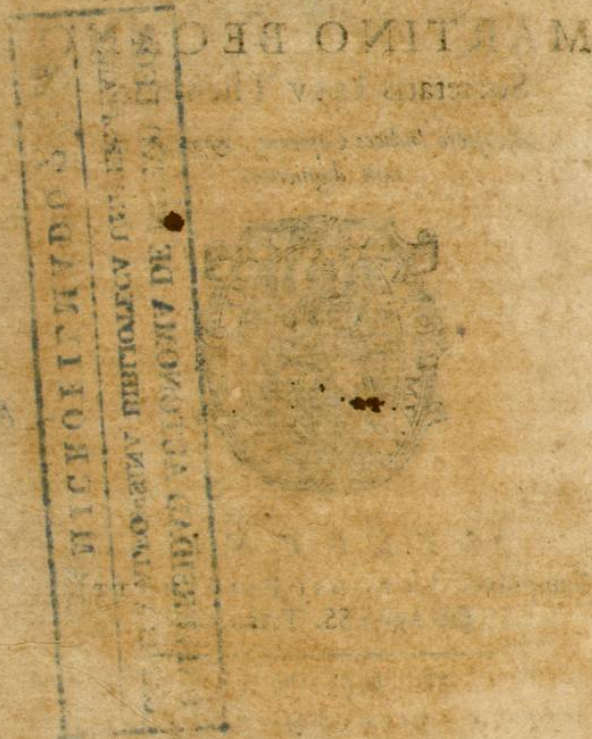
UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA CALFONSINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
Rolle-36 MICROFILMADO 9/2/80

46551

B 5595

B 4

1621

FERDINANDO
IMPERATORI
INVICTISSIMO.

SCRIPSI nuper, In-
uictissime Imperator,
breuem & perspicuam,
vt opinor, veteris ac no-
ui Testamenti Analo-
giam; in qua, quid inter
Mosem & Christum, inter Synagogam &
Ecclesiam, inter legem & gratiam intersit,
quis item inter ea sit consensus, proportio,
& conspiratio, summatim complexus
sum. Eam duplici de causa, sub Augustis-
simo Sacratissimi nominis Tui auspicio in
lucem exire volui: Tum, vt Imperialis
Aquilæ præsidio tuta ac secura sit: Tum, vt
meæ voluntatis ac propensionis erga Cæ-
saream Tuam Maiestatem fida interpretes.
De fructu, qui inde sperari possit, non au-
sim polliceri. Duplicem tamen ex ea per-
cipi posse, omnino persuasum mihi est. Al-
terum doctrinæ seu cognitionis, de quo in

progressu operis dicturus sum. Alterum consolationis bonorum, & terroris impiorum; qui quidem latissimè patet, & ad omnia penè hominum ac statuum genera diffundi potest. Cæterum, quia cum Tua M. nunc ago, vnico tantum exemplo seu paradigmate, quod præsentì temporì accommodatum sit, explicandus est. Et quidem in hunc modum.

Videmus multos, de Cæsarea Inauguratione, Tuæ Maiestati gratulari; multos fremere, obstrepere, murmurare: Illos fidelitatem & obsequium deferre; hos seditiosos ac rebelles esse. Quæ interim nobis mens, quis animus? Dicam. Qui veteris ac noui Testamenti Analogiæ ignari sunt, stupent, tristantur, affliguntur. Velent aliter rem geri: omnes morigeros esse; rebellem neminem. Qui gnari, sic ratiocinantur: Quid mirum, inquiunt, si optimus Imperator patitur rebellionem, persecutionem, & opprobrium à subditis? Nihil hoc noui. Sæpè olim hoc factum in veteri Testamento. Factum Mosi, Saüli, Dauidi, aliis. Factum Christo, qui est Rex Regum, & Dominus Dominantium. Et quidem Mosi, cum ex Ægypto in terram promissionis ductaret populum, duo

dunta

duntaxat obtemperarunt, Iosue filius Nun, & Caleb filius Iephone: reliqui, quotquot erant, imperium recusantes, vociferati sunt: *Nonne melius est reuerti in Ægyptum? Constituamus nobis Ducem, & reuertamur in Ægyptum.* (Num. 14.4.)

De Saüle in Regem electo (quo non erat melior in filiis Israël, Scriptura attestante) sic legimus: *Saül abiit in domum suam in Gabaa: & abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda: Filij verò Belial dixerunt: Num saluare nos poterit ille? Et despexerunt eum, & non attulerunt ei munera.* (1. Reg. 10.26.)

Similiter de Dauide, qui erat vir secundum cor Dei: *Accidit quoque, ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochri, vir temineus: & cecinit buccina, & ait: Non est nobis pars in Dauid, neque hereditas in filio Isai: reuertere in tabernacula tua Israël. Et separatus est omnis Israël à Dauid, secutusq; est Seba filium Bochri. Viri autem Iuda adhaeserunt Regi sua à Iordane vsque Ierusalem.* (2. Reg. 20.1.)

Denique, ut alios præteream, contra Regem Regum clamabant Iudæi, sub finem veteris Testamenti: *Nolumus hunc regnare super nos: Tolle, tolle, crucifige eum.*

Si hæc, mirabili diuinæ prouidentia nutu, tunc facta sunt; quid stupemus aut indignamur, si etiã nunc eueniant? Audiantur sanè hæc aut similes improborũ voces: Non est nobis pars in FERDINANDO Austriaco: Num saluare nos potest ille? Nolumus hunc regnare super nos: Constituamus nobis Ducem, reuertamur in Ægyptum. Quem ferunt, aut cui obsunt? Non FERDINANDO, sed ipsis. FERDINANDO dicitur, quod Mosi dictum est: *Faciame Principem super gentem magnam.* Iphis uerò, quod Iudæis rebellibus: *Feriam eos pestilentia, atque consumam.* Itẽmque: *Exterminati sunt ab exterminatore, & à serpentibus perierunt.* (Numer. 14. 12. & Iudith 8. 25.)

Hæc, Inuidiſſime Imperator, eorum ratiocinatio est, qui, ut dixi, veteris ac noui Testamenti Analogiam intelligunt. Imo & Apostoli Pauli, cùm ait: *Quacunque scripta sunt* (in veteri lege) *ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem Scripturarum, spem habeamus.* (Rom. 15. 4.) Verbi gratia. Cur scriptũ est in veteri Testamento, Mosẽ, Dauidem, & alios pios Principes multas aduersitates perpeſſos esse? Nimirũ, ut pij Principes, qui nunc sunt, eorum exemplo discãt patientiam, & Scriptura

pturatum lectione seipsos consolentur, & firmam æternæ retributionis spem concipiant.

Sic sanè est. Neque tamen hoc tam Tui, quam aliorum causa scribo, ô Imperator. Scio, Te pridem in hac palæstra edoctum esse. Scio, Te excelsò esse animo; & quo magis premeris, eo maiori in Deum confidentia erigi ac cõfirmari. Itaque non Tibi, sed aliis hac consolatione opus est. Tibi quidem Analogia nostra, ex qua dependet consolatio, inscripta, dedicata, consecrata est; non tamen ut Tuæ Maiestati proſit, sed potius, ut illius sacratissima protectione securus sit, & in lucem exire possit. Vestra Cæsarea Maiestas illam pariter, ac me clientem suum, Augustissimo suo patrociniò foueat ac tueatur.

Moguntia ex Collegio Archiepiscopali Societatis I E S V, Anno Christi 1620. Mense Ianuario.

Vestra Cæs. Maieſt.

Humillimus in Christo
Seruus

MARTINVS BECANVS.

A 4

FACVL

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS

Societatis IESV in Provincia Lugdunensi.

Barthol. IACQVINO TIVS, Provincialis Societatis IESV in Provincia Lugdunensi, permittit ad sex annos proximos Antonio Pillehotte typis mandare, ac vendere *Analogiam veteris ac novi Testamenti*, Authore R. P. MARTINO BECANO Societatis IESV, idque iuxta privilegium Regum Christianissimorum Henrici III. die 10. Maij 1583. necnon Magni Henrici IV. 20. Decemb. 1606. atque etiam Ludouici XIII. iam regnantis 14. Februarij 1611. eidem Societati concessum, quo Typographis & Bibliopolis omnibus prohibetur, ne quis libros ab eisdem Societatis hominibus compositos, absque Superiorum permissione imprimat, vel imprimi curet. Lugduni 25. Febr. 1621.

B. IACQVINO TIVS.

CONSENSVS.

Librum hunc, qui inscribitur, *Analogia veteris ac novi Testamenti*, Authore R. P. MARTINO BECANO è Societate IESV, & eiusdem Opuscula, Ego Aduocatus Regius typis mandari, demum in lucem exponi cōsentio. Lugduni 25. Febr. 1621.

BOLLIOVD.

Librum hunc, qui inscribitur, *Analogia veteris ac novi Testamenti*, Authore R. P. MARTINO BECANO è Societate IESV, & eiusdem Opuscula ab Antonio Pillehotte Bibliopola Lugdunensi in lucem dari permittimus: simul ne quis citra factam ei potestatem denovo exdat, interdicimus. Datum Lugduni 25. Febr. 1621.

S E V E.

M A R

MARTINI BECANI

ANALOGIA

Veteris ac novi Testamenti.

ETVS Testamentum differt à nouo, sicut figura Christi ab ipso Christo: (1. Corinth. 10. 6.) Sicut umbra imaginis ab ipsa imagine: (Hebr. 10. 1.) Sicut promissio à donatione: (Actor. 3. 18. & Rom. 1. 2.) Sicut Epistola atramento scripta, ab Epistola spiritu Dei scripta: (2. Corinth. 3. 3.) Sicut litera à spiritu, mors à vita: (ibidem v. 6. & 7.) Sicut seruitus à libertate, ancilla à Domina, Agar à Sara: (Galat. 4. 22.) Sicut timor ab amore: (Rom. 8. 15.) Sicut sanguis hircorum, à sanguine Christi: (Hebr. 9. 11.) Sicut occultum à patefacto: (Augustinus lib. 16. de ciuitate Dei, cap. 26.) Sicut inchoatum à perfecto, semen ab arbore, spica à frumento: (Diuus Thomas in 1. 2. quæst. 107. artic. 3.)

Hinc sequitur primò, nos Christianos in nouo Testamento sceliciores esse, quam fuerint Iudei in veteri. Nam illi erāt serui; nos liberi: Illi filij Agar; nos Saræ: Illi habebant solam figuram; nos rem figuratam: Illi vmbra imaginis; nos ipsam imaginem: Illis promissus erat Christus; nobis donatus: Illi timore ducebantur; nos amore: Illis oçculata erant

A 5 erant

aromatum, partim septena asperſione ſanguinis ex immolato vitulo & hirco. Tertiã altaris thymiamatis, ſola aſperſione ſanguinis. His peractis, ſequēbatur publica expiatio, hoc modo: Pontifex, qui ab initio miſerat ſortem ſuper duos hircos, vt alter immolaretur pro peccato, alter vius mitteretur in deſertum; hunc ſtatuebat in conſpectu multitudinis, & poſita vtraque manu ſuper caput eius, confitebatur omnes iniquitates & peccata filiorum Iſraël, eãque capiti adſtantis hirci imprecabatur; & ſic mittebat eum in deſertũ, quaſi auferetẽm & portantem peccata totius populi. Vnde & hircus, ſeu caper Emiſſarius dictus eſt. Hęc omnia prolixè habentur Leuit. 16.

3. Secundum officium Pontificis erat conſecrare Leuitas & Sacerdotes, iuxta eum ritum qui deſcribitur Exodi 29. Leuit 8. & Num. 8. De quo ritu ſuperius actum eſt. Hoc officium Pontificis deſignabatur per vnctionẽ capitis, vt rectè notat D. Thom. in 1. 2. q. 102. art. 5. ad 8. Et ratio eſt, quia ſicut oleum vnctionis, ſeu ſacrum Chriſma, quod effundebatur in caput Pontificis, deſluebat inde ad alia membra, iuxta illud Pſal. 132. *Sicut unguentum in capite, quod deſcendit in barbam. barbam Aaron.* Sic poteſtas offerendi ſacrificia, & miniſtrãdi in tabernaculo, à Pontifice per legitimã conſecrationem deſcẽdebat ad Sacerdotes & Leuitas, tanquam à capite Synagogæ in membra inferiora.

4. Tertium officium Pontificis erat, in cõtroverſiis legalibus agere ſupremũ iudicem, & pronũciare vltimam ſententiam, cui omnes ſub pœna mortis tenebãtur obedire, ſeu acquieſcere. De hoc plura dicam cap. 11. vbi ex profeſſo ageretur de iudice

iudice Controuerſiarum veteris Teſtamenti.

5. Quartum erat, in rebus gerendis, quæ maioris momenti eſſent, conſulere Deum, & ab eo reſponſum accipere. Vnde quotieſcunque circa res gerendas aliqua dubitatio maioris momenti oriebatur, recurrendum erat ad Pontificem, qui conſulebat Deum, & accepto ab eo reſponſo, docebat alios, quid faciendum eſſet. Erat autem duplex obligatio in hoc officio. Vna eorum, qui volebant rem aliquam maioris momenti aggredi. Nam antequam hoc facerent, tenebantur accedere Pontificem, & ab eo conſilium petere. Altera Pontificis, qui debebat rem illam Deo proponere, & ab eo ſciſcitari, rectene, an ſecus ſuſcipi poſſit.

6. Vtraque obligatio colligitur ex illo Num. 27. 18. *Dixit Dominus ad Moysen: Tolle Iosue filium Nun, virum in quo eſt ſpiritus, & pone manum tuam ſuper eum. Qui ſtabit corãm Eleazarõ Sacerdote, & omni multitudine: & dabis ei præcepta cunẽtis videntibus, & partẽ gloria tua, vt audiat cum omnis Synagoga filiorum Iſraël. Pro hoc ſi quid agendum erit, Eleazar Sacerdos conſulet Dominũ. Ad verbum eius egredietur, & ingredietur ipſe & omnes filij Iſraël cum eo, & cetera multitudo.* Hęc poſteriora verba huc ſpectant. Quorum ſenſus eſt: Iosue, qui erit Dux populi, non progredietur cum exercitu, nec ſuſcipiet bellum cum vicinis hoſtibus, nec vllam rem aliam magni momenti aggredietur, niſi ad mandatum & directionem Eleazari Pontificis, qui in huiusmodi caſibus quid faciendum ſit, à Deo ſciſcitantur, & Iosuam deinde certiore faciet.

7. Porro, nõ ſolus Iosue, ſed alij quoque Principes

Analogia veteris

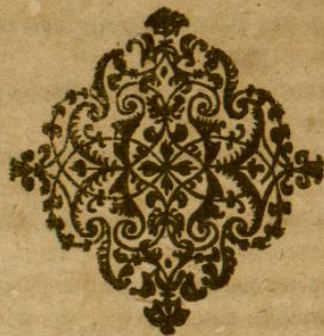
erant mysteria Incarnationis & Redemptionis; nobis patefacta. Illi offerebant sanguinem hircorum; nos sanguinem Christi Redemptoris. Illi habebant literam; nos spiritum: Illi semen; nos arborem: Illi spicam; nos triticum: Illi testamentum inchoatum; nos perfectum: Illi mortem; nos vitam.

Secundò sequitur, cognitionem vnus Testamenti multum prodesse ad cognitionem alterius. Qui enim videt figuram Christi conspirare cum ipso Christo; & umbram imaginis cum ipsa imagine; plenior habet cognitionem, quam qui alterum sine altero cognoscit, nec vnus cum altero consensum & proportionem aduertit. Similiter, qui confert seruitutem cum libertate, timorem cum dilectione, mortem cum vita, semen cum arbore, spicam cum tritico; melius percipit vtriusque naturam & conditionem; quam si alterum sine alterius collatione spectaret. Denique qui mysteria Incarnationis, Passionis, mortis & Resurrectionis Christi, prout iam impleta sunt, confert cum iis ipsis, prout in veteri Testamento sub umbra ac velamine occultabantur; magis confirmatur in fide ex illa collatione & consensu, quam si vel sola mysteria sine umbris, vel solas umbras sine misteriis, per se seorsim consideraret.

Ob hanc causam propositum mihi est, explicare doctrinam veteris Testamenti, vt ex ea plenior & perfectior habeatur doctrina noui Testamenti: Et ex consensu, conspiratione, & analogia vtriusque doctrinæ inter se collatæ, certo constet, eam veram esse fidem & religionem noui Testa

ac noui Testamenti.

Testamenti, quæ retinet consensum, conspirationem, & analogiam cum doctrina veteris Testamenti. Eam esse falsam & adulterinam, quæ non retinet. Porro capita doctrinæ veteris Testamenti, de quibus potissimum acturus sum, erunt hæc

CAPITA

CAPITA HVIVS LIBRI.

1. De Scriptura & Traditione veteris Testamenti. 1
2. De Fide & Symbolo. 26
3. De Spe, Promissione, & Oratione. 30
4. De Charitate & praeceptis Charitatis.
5. De Lege Mosâica, quae erat triplex, moralis, ceremonialis, & iudicialis.
6. De Synagoga.
7. De Ministris Synagoga ordinariis, qui erant Leuita, Sacerdotes, & Pontifex.
8. De Ministris Synagoga extraordinariis, qui erant Propheta.
9. De Religiosis Synagoga, qui erant Nazarei, & Rechabita.
10. De Sectariis, qui erant Pharisei, Sadducaei, Eseni.
11. De Iudice controuersiarum, qui erat Pontifex.
12. De instrumentis diuini cultus, quae erant Tabernaculum, Templum, Arca foederis, Propitiatorium, Candelabrum cum lucernis, Mensa panum propositionis, Altare thymiamatis, Altare holocausti, vasa sacra, Synagoga & Cathedra.
13. De ipso diuino cultu: ac primo, de Sacrificiis Mosâicis, quae erant multiplicia.
14. De Sacramentis, quae erant Circumcisio, Agnus Paschalis, Purificationes, & Expiationes.
15. De obseruantis Legalibus, quibus Iudaei discernabantur à gentilibus. Cuiusmodi erant. 1. Discretio ciborum mundorum ab immundis. 2. Abstinentia à sanguine & adipe. 3. Ieiunia. 4. Vota. 5. Iura

Index Caputum.

5. Sacramenta. 6. Solemnitates Festorum. 7. Annus septimus, seu Sabbaticus. 8. Iubilaeum. 9. Rasio ac tonsio capitis & barba. 10. Certus usus vestium.
16. De Regno, Regibus, & Iudicibus.
17. De Bello, Castris, & munditia castrorum.
18. De furio & usura.
19. De homicidio, & ciuitatibus refugij.
20. De Matrimonio.
21. De Polygamia.
22. De Zelotypia.
23. De Libello Repudij.
24. De adulterio & stupro.
25. De seruis, ancillis, mercenariis, peregrinis, pauperibus.
26. De Reformatione.

INDEX HORVM CAPITVM.

CAPVT I.

De Scriptura & Traditione V. T.

1. Quinam sint libri canonici veteris Testamenti? 27
2. Qui fuerint primi Scriptores illorum librorum? 40
3. An omnes lingua Hebraica primum scripti sint? 62
4. An omnes perierint tempore captiuitatis Babylonica, & postea ab Esdra restaurati sint? 6
5. An 70. Interpretes post captiuitatem Babylonicam transtulerint omnes in linguam Graecam? 10
6. An, quando libri V. T. citantur in nouo, semper citentur in sensu proprio & litterali? 35
7. An in veteri Testamento praeter Scripturam, fuerint etiam aliqua Traditiones? & quae? 38

CAPVT II.

De fide veteris Testamenti.

1. An fides sit donum Dei, quo assentimur iis, quae à Deo 27

Index Capitum.

- Deo reuelata sunt? 27
2. Quid in V. T. reuelatum sit de Deo? 32
 3. Quid de Trinitate? 32
 4. Quid de Christo? 35
 5. Quibus nominibus in veteri Testamento appellatus sit Christus? 37
 6. Quis primus crediderit in Christum? 39
 7. An fides in Christum fuerit necessaria ad salutem? 41, 42
 8. An fides V. T. fuerit tam perfecta, quam fides Evangelica? 47

CAPVT III.

De Spe, Promissione, & Oratione.

1. Quid sit Spes? 51
2. Quae bona in V. T. fuerint promissa à Deo? 52
3. An etiam vita aeterna fuerit promissa? 53
4. An oratio fuerit necessaria ad impetrandum eiusmodi bona? 56
5. Quae fuerit formula orandi in V. T. 57
6. An in V. T. licuerit inuocare Sanctos? 60
7. An licuerit orare pro defunctis? 63

CAPVT IV.

De Charitate & præceptis Charitatis.

1. Quid sit Charitas? 67
2. An in V. T. fuerint duo præcepta Charitatis: Vnum de diligendo Deo ex toto corde: alterum de diligendo proximo, sicut seipso? 68
3. An prius præceptum, de diligendo Deo ex toto corde, sit possibile in hac vita? 71
4. An posterius, de diligendo proximo, intelligatur tantum de amico, an etiam de inimico? 74
5. Quid sit diligere proximum, sicut seipsum? 75

CAPVT

Index Capitum.

CAPVT V.

De Lege Mosaïca.

1. An Lex Mosaïca fuerit bona? 77
2. An utilis? 79
3. An perfecta & sufficiens ad salutem? 81
4. An à Deo data? 83
5. Vbi, quando, & quomodo data? 85
6. An obligauerit solos Iudaeos? 91
7. Quam arcte obligauerit? 92
8. An nunc penitus abrogata sit? 92
9. An in eius locum successerit Lex Evangelica? 94

CAPVT VI.

De Synagoga.

1. An Synagoga fuerit visibilis? 102
2. An aliquando errauerit, vel defecerit à fide? 103
3. An fuerit figura Ecclesiae Christi? 109
4. An fuerit tam perfecta, quam Ecclesia Christi est? 111

CAPVT VII.

De Ministris Synagogaë, id est, Leuitis, Sacerdotibus, Pontifice.

1. Ex qua familia fuerit Pontifex? 114
2. Quae fuerit successio Pontificum? 116
3. Quo ritu consecrati fuerint Leuita, Sacerdotes, Pontifex? 122
4. Quod fuerit illorum officium? 132
5. Quo vestitu & ornatu fuerint vsi? 137
6. Quos & quomodo redditus habuerint? 144
7. An aliquando debuerint seruare continentiam ab vxoribus? 152
8. Quanta fuerit illorum, ac præcipuè Pontificis auctoritas apud populum? 157
9. Quae vtilitas hinc colligi possit? 160

CAPVT

Index Caputum.

CAPVT VIII.

De Prophetis.

167. 1. Quam fuerint veri. Propheta in V. Testamento?
 169. 2. Quod fuerit illorum officium?
 171. 3. Quomodo probauerint se à Deo missos?
 174. 4. An omnes de Christo prophetauerint?
 176. 5. Quis illorum fuerit praeceps, Moses, an Ioannes Baptistae?
 180. 6. Quomodo verum sit illud Christi: Omnes Prophetae usque ad Ioannem?
 181. 7. An verum sit, omnes Hierosolymis occisos esse?
 183. 8. Quam fuerint falsi Prophetae?
 187. 9. Quomodo veri à falsis discernantur?
 188. 10. Quid de Pythomissis sentiendum?
 192. 11. An etiam in nouo Testamento sint veri & falsi Prophetae?

CAPVT IX.

De Religiosis Synagogæ.

197. 1. De Nazareis.
 201. 2. De Rechabitis.

CAPVT X.

De Sectariis Synagogæ.

202. 1. De Pharisæis.
 2. De Sadduceis.
 3. De Essenis.

CAPVT XI.

De Iudice Controuersiarum.

221. 1. An Pontifex in V. T. fuerit Iudex Controuersiarum?
 222. 2. An fuerit infallibilis, ita ut non potuerit errare?
 223. 3. An etiam in nouo Testamento sit aliquis infallibilis Iudex, & quis?

CAPVT

Index Caputum.

CAPVT XII.

De instrumentis diuini cultus.

1. De Tabernaculo & Templo. 246
 2. De Arca foederis. 250
 3. De propitiatorio. 254
 4. De Candelabro & Lucernis. 255
 5. De Mensa panum Propositionis. 256
 6. De Altari Thymiamatis. 257
 7. De Altari Holocaustorum. 259
 8. De Vasis sacris. 260
 9. De Synagogis & Cathedris. 263.

CAPVT XIII.

De Sacrificiis Mosâicis.

1. De Victimis, Immolationibus, & Libaminibus. 271
 2. De Holocaustis, hostijs pacificis, & hostijs pro peccato. 273
 3. De Iugi Sacrificio. 276
 4. De Agno Paschali. 277
 5. De Sacrificijs aliarum solemnitarum. 287
 6. De igne, quo uebantur Sacerdotes in sacrificijs. 291
 7. De Sacrificio noui Testamenti, quod per sacrificia Mosâica fuit praefiguratum. 294

CAPVT XIV.

De Sacramentis Mosâicis.

1. Quae, & quot fuerint Sacramenta Mosâica?
 2. Quam vim & efficaciam sanctificandi habuerint?
 3. An fuerint tam perfecta quam nostra Sacramenta?
 4. Quid de singulis in particulari statuendum sit?

CAPVT XV.

De obseruantis legalibus.

1. De discretionem animalium mundorum ab immundis.
 2. De abstinentia à sanguine & adipe.
 3. De Ieiunijs.
 4. De Vois.

B

5. De

Index Caputum.

5. De Iuramentis.
6. De festis.
7. De anno Remissionis.
8. De Iubilao.
9. De racione & ratione capitis ac barba.
10. De certo usu vestium.

CAPVT XVI.

De Regibus V. T.

1. Quae fuerint differentia inter Reges & Iudices?
2. Qui & quot fuerint Principes?
3. Qui, & quot fuerint Reges?
4. Qui fuerint boni & qui mali Reges?
5. Quomodo creati fuerint Reges?
6. Quomodo inaugurati.
7. Quomodo uncti.
8. Quod fuerit officium Regum?
9. Quod ius in subditos?
10. An potuerint habere plures uxores?
11. An magnas diuitias?
12. An copiosum equitatum?
13. Quales fuerint ipsorum Consiliarij?
14. Quid hinc discere debeant Reges & Principes Christiani?

CAPVT XVII.

De Bello.

1. An bellum fuerit licitum in V.T.
2. Quenam fuerint leges belli à Deo praescripta?
3. Quae iusta causa gerendi bellum?
4. An Iudaei potuerint bellum gerere contra Iudaeos?
5. An contra quosuis gentiles?
6. An potuerint implorare auxilium à gentilibus?
7. Quenam Iudaeorum Reges feliciter gesserint bellum?
8. Quid in lege Mosaiica statutum fuerit de munditijs castorum?

C A

Index Caputum.

CAPVT XVIII.

De furto & usura.

1. Quae fuerint leges circa furtum?
2. An usura Iudaeis fuerit licita, necne?

CAPVT XIX.

De Homicidio & ciuitatibus Refugij.

1. Quae fuerint leges circa homicidium voluntarium?
2. Quae fuerint ciuitates Refugij? & qui potuerint eò confugere?
3. An etiam apud Christianos sint huiusmodi asyla?

CAPVT XX.

De Matrimonio.

1. An Matrimonium fuerit praecipuum in V.T.
2. In quoto gradu licuerit, vel non licuerit matrimonium contrahere? (gentilos?)
3. An Iudaei potuerint accipere uxores alienigenas seu
4. An potuerint accipere uxores extra suam tribum?
5. Quae sit differentia inter matrimonium Veteris ac N.T.

CAPVT XXI.

De Polygamia.

1. An polygamia repugnet primae institutioni matrimonij, quae in Paradiso facta est?
2. An aliquo modo repugnet legi naturae?
3. An concessa fuerit post diluuium?
4. An haec concessio in lege Mosaiica fuerit confirmata?
5. An in lege Euangelica per Christum reuocata?

CAPVT XXII.

De Zelotypia.

CAPVT XXIII.

De libello Repudij.

1. Quo sensu permissum fuerit Iudaeis, uxores dimittere.
2. Quibus de causis licuerit illas dimittere, aut repudiare?
3. Quae ceremonia adhiberi soleant? & quae fuerit formula verborum,

B 2

verborum,

Index Caputum.

verborum. qua Libellus repudij scribebatur?

6. *An sicut viri poterant repudiare uxores, ita vicissim uxores potuerint repudiare viros?*

CAPVT XXIV.

De Adulterio.

1. *Leges de adulterio, incestu, stupro, scortatione, sodomia, bestialitate.*
2. *Quomodo hac peccata fuerint punita in veteri Testamento.*

CAPVT XXV.

De seruis, Ancillis, Mercenariis, Perègrinis, Pauperibus.

CAPVT XXVI.

De Reformatione.

1. *De Reformatione circa cultum Dei.*
2. *De Reformatione circa iustitiam inter Iudaos.*
3. *De Reformatione circa bellum.*

ANA

ANALOGIA VETERIS AC NOVI TESTAMENTI.

CAPVT I

*De Scriptura & Traditione Veteris
Testamenti.*

VÆRITVR I. Quinam sint libri Canonici veteris Testamenti? 2. Qui fuerint primi scriptores illorum librorum? 3. An omnes lingua Hebraïca primum scripti sint? 4. An omnes perierint tempore captiuitatis Babylonicæ, & postea ab Esdra restaurati sint? 5. An septuaginta Interpretes post captiuitatem Babylonicam transtulerint omnes in linguam Græcam? 6. An, quando libri veteris Testamenti citantur in nouo, semper citentur in sensu proprio & literali? 7. An in veteri Testamento, præter Scripturam, fuerint etiam aliquæ traditiones?

QVÆSTIO

B 3